

následně v rámci řízení o popření otcovství do souladu faktický a právní vztah týkající se otcovství k synovi navrhovatelky.

2. J. L. který je zapsán v rodném listě H. N. N. narozeného jako jeho otec se k věci nevyjádřil a k nařízenému jednání soudu se nedostavil, přičemž za těchto okolností tedy bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.
3. Syn navrhovatelky pak po provedeném dokazování k věci uvedl, že i on si přeje, aby bylo návrhu na prominutí zmeškání lhůty pro popření otcovství, který podala jeho matka, vyhověno, neboť je v jeho zájmu, aby mohlo být pokračováno v řízení o popření otcovství a do budoucna mohl být v jeho rodném listě zapsán jako právní otec jeho biologický otec s tím, že tímto způsobem by tedy došlo k souladu právního a faktického stavu.
4. Z důkazů provedených v tomto řízení, a to zejména z výpovědi navrhovatelky, vzal soud za prokázané, že navrhovatelka žije v České republice od roku . V roce 1996 se navrhovatelka seznámila s J. L. přičemž v průběhu roku 1997 se i intimně stýkali, byť spolu nikdy nežili ve společné domácnosti. Následně navrhovatelka otěhotněla, přičemž v průběhu těhotenství tuto skutečnost oznámila panu J. L. který byl dle navrhovatelky po tomto oznámení připraven prohlásit své otcovství k dítěti, což následně po narození nezletilého dítěte i učinil. Navrhovatelka připouštěla, že v době, kdy měla intimní vztah s panem J. L. se intimně stýkala i s biologickým otcem svého syna, s nímž však dle své výpovědi taktéž nežila ve společné domácnosti a jemu dle své výpovědi své otěhotnění neoznámila, což odůvodňovala tím, že v mezidobí s ním přerušila vztah. Navrhovatelka dále ve své výpovědi tvrdila, že v době, kdy došlo k prohlášení otcovství pana J. L. ve vztahu k jejímu tehdy nezletilému dítěti byla přesvědčena o tom, že pan J. L. je skutečně biologickým otcem dítěte, přičemž následně již o tom neuvažovala. Dle obsahu výpovědi navrhovatelky byl J. L. v kontaktu s navrhovatelkou ještě cca 4 měsíce po narození nezletilého, přičemž poté již dle navrhovatelky nebyl k zastížení. Výživné pro své nezletilé dítě navrhovatelka po J. L. nikdy nepožadovala, což odůvodňovala tím, že poté, kdy bylo zřejmé, že jejich vztahy nefungují, neviděla důvod pro to, aby po něm žádala výživné, a to byť, jak uváděla v předchozí části své výpovědi, považovala J. L. za biologického otce dítěte. Dále navrhovatelka uváděla, že ona skutečně dlouhodobě věřila, a to až cca do zletilosti svého syna, že skutečným otcem nezletilého je právě J. L. (což je ovšem v rozporu se skutkovými tvrzeními uvedenými v návrhu), přičemž o tom začala pochybovat právě až v souvislosti se zájmem svého syna o to, jak je to skutečně s otcovstvím ve vztahu k jeho osobě. Dále ve své účastnické výpovědi navrhovatelka tvrdila, že poté, kdy se s ní cca po čtyřech měsících od narození nezletilého přestal kontaktovat J. L. začala být znovu v kontaktu s biologickým otcem nezletilého s tím, že ten se pak dle navrhovatelky v květnu 1998 přistěhoval do společné domácnosti a uzavřeli spolu manželství s tím, že tedy od té doby žijí ve společné domácnosti a její manžel, který je tedy dle přesvědčení navrhovatelky skutečným biologickým otcem jejího syna, se po celou dobu podílí na péči o syna i zajištění jeho výživy. (Z listinných důkazů, které byly v řízení provedeny ve spojení se svědeckou výpovědí svědka V. D. N. však bylo prokázané, že k uzavření manželství došlo již v březnu 1998, tedy cca dva měsíce po narození nezletilého a prohlášení o otcovství učiněném navrhovatelkou a panem J. L. ve vztahu k dítěti navrhovatelky.). Výpovědi navrhovatelky pak bylo prokázané, že navrhovatelka připustila, že po příjezdu do České republiky jí byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt, přičemž po narození syna žádala o povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny.
5. Výpovědi H. N. N. (syna navrhovatelky) vzal soud za prokázané, že H. N. N. je v podstatě téměř od svého narození vychováván matkou společně s mužem (V. D. N.), kterého považuje za svého skutečného otce. Dále bylo touto výpovědí

prokázáno, že až do své zletilosti se H. N. N. v podstatě o své osobní doklady nezajímal a nevěděl tedy, kdo je v jeho rodném listě zapsán jako jeho otec. Poté, kdy po nabytí zletilosti zjistil, že v jeho rodném listě je zapsán jiný muž než muž, kterého považuje po celou dobu svého života za svého otce, začal o této záležitosti hovořit s matkou a projevil zájem o to, aby se věc nějakým způsobem vyřešila a v jeho rodném listě byl zapsán jeho skutečný otec, to vše za situace, kdy nikdy neměl pochybnosti o tom, kdo je jeho skutečným otcem a poté, kdy zjistil, že v rodném listě je zapsán jiný muž, chtěl tedy situaci vyřešit. Dále vzal soud touto výpovědí za prokázané, že H. N. N. se snažil pana J. L. i kontaktovat, avšak bez jakékoliv reakce ze strany J. L.

6. Výpovědí svědka V. D. N. narozeného [redacted] pak vzal soud za prokázané, že svědek žije v České republice od roku [redacted]. S navrhovatelkou se seznámil na přelomu roku 1996 až 1997, přičemž posléze spolu udržovali intimní vztah. Ve společné domácnosti s navrhovatelkou začal žít svědek cca 2 měsíce po narození dítěte, tedy v březnu 1998 s tím, že v březnu 1998 uzavřeli i manželství. Svědek v rámci své výpovědi uvedl, že se s navrhovatelkou se vídal i v době těhotenství a o jejím těhotenství věděl (to navrhovatelka ve své výpovědi popírala). Dále bylo touto svědeckou výpovědí prokázané, že svědek věděl, že v té době se navrhovatelka kromě něj stýkala intimně i s panem L. a že v době uzavírání manželství si byl vědom toho, že biologickým otcem dítěte může být jak on, tak pan L., přičemž svědek uvedl i to, že navrhovatelka se však v rozhodné době stýkala i s jinými muži, dalšími [redacted]. Dále soud vzal touto výpovědí za prokázané, že svědek nicméně se k záležitosti týkající se nezletilého dítěte postavil tak, že o dítě se bude starat bez ohledu na to, kdo je skutečně biologickým otcem dítěte a že od počátku bral tedy toto dítě jako svého syna, po celou dobu společného soužití s navrhovatelkou o dítě společně s navrhovatelkou pečoval a zajišťoval jeho potřeby, přičemž otázku otcovství se pak začali zabývat až v souvislosti se zájmem H. N. N. tuto situaci řešit. Dále z této výpovědi vyplynulo, že svědek si nepamatuje na to, kdy požádal o trvalý pobyt na území České republiky, nepamatuje si, zda o něj požádal v souvislosti s uzavřením manželství s navrhovatelkou.
7. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví genetika, vypracovaným dne 4. 4. 2022 vzal soud za prokázané, že RNDr. Daniel Vaněk, Ph.D., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví genetika vypracoval znalecký posudek na základě rozboru DNA H. N. N. narozeného [redacted] a V. D. N. narozeného [redacted] přičemž rozbořením DNA shora uvedených osob, kterým byly v rámci znaleckého posudku odebrány vzorky – biologický materiál pro určení analýzy DNA, vzal soud za prokázané, že V. D. N. je s pravděpodobností 99,99 % biologickým otcem H. N. N. narozeného [redacted].
8. Výpisem z centrálního registru obyvatel na J. L. vzal soud za prokázané, že J. L. který je doposud zapsán jako otec H. N. N. má ještě evidovány v CRO jako děti Š. L. ročník narození [redacted] a R. L. ročník narození [redacted].
9. Fotokopíí rodného listu H. N. N. vzal soud za prokázané, že Městský úřad [redacted] vystavil dne [redacted] rodný list H. N. N. narozeného [redacted] který má v tomto rodném listě jako matku zapsanu T. H. T. N. narozenou [redacted] ve [redacted] a jako otce J. L. narozeného [redacted] na [redacted].
10. Zprávou Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 20. 4. 2021 ve spojení se zápisem o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů ze dne [redacted] dále ve spojení se zprávou Ministerstva vnitra ČR ze dne 11. 5. 2021 a jejími přílohami, a to žádostí o povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne [redacted] osvědčením o státním občanství nezletilého dítěte ze dne [redacted] rozhodnutím o povolení trvalého pobytu cizince ve spojení s vyhodnocením dlouhodobého pobytu cizince ze dne [redacted] a osvědčením o uzavření sňatku

mezi navrhovatelkou a V. D. N. narozeným vzal soud za prokázané, že dne se narodil H. N. N. to navrhovatelce, která v době narození byla státní příslušnicí s povoleným pobytem na území ČR. Dne pak na Městském úřadě v navrhovatelka a J. L., narozený učinili souhlasné prohlášení o určení otcovství k H. N. N. přičemž dne pak bylo vydáno na základě tohoto souhlasného prohlášení o určení otcovství osvědčení o státním občanství H. N. N. občanem České republiky. Dne pak byla navrhovatelkou podána žádost o povolení k trvalému pobytu. Jako účel pobytu v ČR bylo uvedeno sloučení se synem. Dne pak v rámci vyhodnocení dlouhodobého pobytu cizince – navrhovatelky – bylo zprávou Policie České republiky Severočeského kraje konstatováno, že žádost navrhovatelka podala za účelem sloučení rodiny se synem, státním občanem České republiky, přičemž tato žádost byla dne schválena. Dále bylo výše uvedenými důkazy prokázáno, že dne uzavřeli navrhovatelka a V. D. N. narozený na v České republice manželství.

11. Podle ustanovení § 791 o. z. matka dítěte může popřít, že otcem dítěte je muž, jehož otcovství bylo určeno souhlasným prohlášením rodičů, a to ve lhůtách stanovených v § 790 odst. 1, věty druhé (do šesti měsíců ode dne, kdy bylo otcovství určeno).
12. Dle ust. § 792 o. z. je-li návrh na popření otcovství podán po uplynutí popěrné lhůty, může soud rozhodnout, že zmeškání lhůty promíjí, pokud to vyžadují zájem dítěte a veřejný pořádek.
13. S ohledem na shora citované zákonné ustanovení a po vyhodnocení obsahu návrhu na prominutí zmeškání lhůty k popření otcovství ze strany navrhovatelky v kontextu provedené dokazování dospěl soud v konečném důsledku k závěru, že je důvodné návrhu na prominutí zmeškání lhůty navrhovatelkou k popření otcovství vyhovět. V této souvislosti soud uvádí, že k výše uvedenému závěru pak soud dospěl s ohledem na skutečnost, že v této konkrétní projednávané věci soud při svém rozhodování postavil na první místo zájem dítěte, byť v tomto případě již zletilého, a to za situace, kdy tedy soud upřednostnil zájem H. N. N. na tom, aby byl dán do souladu faktický a právní stav týkající se otcovství ve vztahu k jeho osobě, a to přestože z provedené dokazování je zřejmé, že navrhovatelka si v minulosti ve vztahu k řešení otcovství svého syna počínala značně nestandardně (viz nedodržení lhůty k popření otcovství o více než dvacet let, rozpory mezi výpovědí navrhovatelky a skutkovými tvrzeními, od kdy si byla vědoma, že otcem dítěte není zřejmě zapsaný otec a podobně). Protože však z provedené dokazování vyplývá, viz předložený znalecký posudek, že skutečným biologickým otcem dítěte je pan V. D. N. narozený který o H. N. N. narozeného pečoval prakticky téměř od jeho narození, přičemž po celou dobu fakticky ve vztahu k němu vykonával práva a povinnosti rodiče, tedy pečoval o něj a zajišťoval též jeho výživu, soud tedy vyhověl návrhu navrhovatelky na prominutí zmeškání lhůty k popření otcovství, a to i přesto, že se skutečně jedná o extrémní případ, kdy návrh na prominutí zmeškání lhůty pro popření otcovství byl podán, jak již je výše uvedeno, dokonce až po zletilosti dítěte, o němž se v řízení jedná (po více než 20 letech od jeho narození), a to za situace, kdy soud je přesvědčen o tom, že navrhovatelka, tedy matka tohoto dítěte, si musela být již řadu let vědoma toho, kdo je skutečným otcem jejího dítěte, a přesto situaci neřešila. V této souvislosti pak soud uvádí, že si je vědom judikatury Ústavního soudu ČR, která připouští, aby prominutí zmeškání lhůty a následné popření otcovství bylo umožněno i ve vztahu ke zletilým osobám, avšak je třeba poukázat na to, že ve věcech projednávaných Ústavním soudem se jednalo o situace, kdy návrhy na prominutí zmeškání lhůty k popření otcovství podávali otcové zapsaní v rodných listech takovýchto dětí, což je situace zcela odlišná od situace v projednávané věci, kdy matka dítěte měla dle přesvědčení soudu dostatek časového prostoru pro vyjasnění si toho, kdo je skutečným otcem dítěte, zejména když s tímto mužem již dva měsíce po narození dítěte uzavřela sňatek a žila s ním ve společné domácnosti a mohla tak k podání návrhu přistoupit v zákonem stanové lhůtě, či alespoň již řadu

let před podáním návrhu v této věci. Protože však soud zároveň vyhodnotil, že nevyhověním návrhu na prominutí zmeškání lhůty v důsledku nestandardního chování navrhovatelky by však byl ve svém konečném důsledku postížen H. N. N., soud proto tedy při zohlednění jeho nejlepšího zájmu přes všechny výše uvedené skutečnosti návrhu navrhovatelky vyhověl, a to i přesto, že v rámci provedení dokazování skutečně nebylo možno přehlédnout některé skutkové a časové souvislosti mezi narozením tehdy nezletilého dítěte, uznáním otcovství k tehdy nezletilému dítěti českým státním občanem, získáním českého státního občanství tehdy nezletilým dítětem, získáním trvalého pobytu navrhovatelky v ČR na základě sloučení s tehdy nezletilým dítětem, které mělo české státní občanství a uzavřením sňatku mezi navrhovatelkou a jejím současným manželem, který je biologickým otcem nezletilého a který prakticky od této doby společně s navrhovatelkou toto dítě vychovával, přičemž ačkoliv tedy dle navrhovatelky byl jako otec dítěte zapsán J. L. přesto nikdy po této osobě nebylo navrhovatelkou žádáno ani plnění zákonné vyživovací povinnosti. Ačkoliv by tedy výše uvedené skutečnosti mohly vzbuzovat jisté pochybnosti o tom, z jakých důvodů tedy v minulosti bylo učiněno prohlášení o určení otcovství a z jakých důvodů nebyl návrh na popření otcovství podán v zákonné lhůtě, ale až s odstupem 20 let, soud přesto v důsledku zachování nejlepšího zájmu H. N. N. tedy osoby, pro níž má toto rozhodnutí zásadní důsledky, rozhodl, tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno, to vše za situace, kdy každé dítě má právo na to znát své rodiče a je v zájmu každého dítěte, aby byl dán do souladu faktický a právní stav ve věci určení rodičovství ke každému takovému dítěti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného, a to v potřebném počtu stejnopisů.

Praha 14. dubna 2022

Mgr. Blanka Vernerová v.r.
Soudkyně